

lige overfor de mindre Gaandværkere, medens i Virkeligheden det Omvendte burde være Tilfældet. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Exempler, som maa gjøre dette indlysende for Enhver. Naar vi se hen til en Fabrikation, der drives her i Landet i en saa stor Stil som nogen Fabrikation her i Landet, nemlig Sukkerfabrikationen, saa vil man finde, at der for denne foreslaas en Nedsettelse i Beskyttelsen af $\frac{1}{5}$; nu er Beskyttelsen $1\frac{1}{2}$ p. r. Pund raffineret Sukker, og Regjeringen foreslaar at nedsætte den med $\frac{3}{10}$ p. Lader os tage en Modsetning dertil, lader os tage en af de Gaandværksklasser, som maasse er ugunstigt stillet blandt alle Gaandværksklasser her i Landet; det er Skomagerne. Disse have hidtil nydt en Beskyttelse af 32 p., hvilken Regjeringen nu foreslaar nedsat til 12 p. Jeg har taget to Exempler, som maasse kunne siges at ligge yderlig, men der findes flere Exempler, som kunne fremdrages, og som vi senere skulle komme til, der i mindre Grad vise det Samme. Naar vi holde os til det første Exempel, saa maa Enhver jøse Ubilligheden af, at der ved en saadan Fabrikation som Sukkerfabrikationen skal ydes af Forbrugerne til andre Medborgere en Afgift, der omtrent svarer til et Beløb af 300,000 Rd. Det er Tilfældet med denne Fabrikation, at man nøie, ja næsten med mathematisk Nøjagtighed kan udregne, hvormegit Beskyttelsen andrager. Der forbruges til Raffinaderierne her i tillands omtrent 25 Millioner Pund Raa-sukker, heraf udvirkes 77,6 pSt. raffineret Sukker, hvilket omtrent udgjør 19 Millioner Pund raffineret Sukker, og til en Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ p. vil der spare omtrent 300,000 Rd. Nu har Regjeringen foreslaaet, at disse 300,000 Rd. kun skulle nedsættes med 60,000 Rd. Helt Udvalget paa et enkelt Medlem nær mener nu, at der vil kunne finde en yderligere Nedsettelse Sted. Der er vel indenfor dette overveitende Flektal i Udvalget forskellige Meninger om, hvor stor en Nedsettelse denne Fabrikation kan taale, idet Nogle ville have Beskyttelsen nedsat med $\frac{1}{2}$ p., Andre med en hel Skilling, men Ingen vil tage hele Beskyttelsen bort. Der er andre Fabrikationer, ved hvilke man med tilnærmelsesvis Nøjagtighed kan udregne, hvor stor Beskyttelsen er, og naar man fæster sit Øie paa disse store Tal, kan det ikke negtes, at det er et meget stort Offer at paalægge Forbrugerne for at holde saadanne Fabriker vedlige, navnlig naar der viser sig en stigende Ubøielighed til, at saadanne Fabrikationer gaa over til Consortier, til Aktieselskaber, hvorved de navnlig komme paa Spekulantens Hænder, og det Forhold, der hidtil har bestaaet mellem Arbejdere og Arbejdsgiver, og som paa de bedre Fabriker kan have udviklet sig til næsten at være et Familieforhold, aldeles vinder bort. Naar man i Modsetning hertil ser, hvor haardt Regjeringen er gaaet frem imod Skomagerne, tilbøls ogsaa imod Skræbberne og enkelte andre

Gaandværkere, kan jeg ikke sige Andet, end at dette i mine Øine staar i ret god Overensstemmelse med hele Regjeringens Politik, der ikke kan siges at gaa ud paa at stille den mindre formuende Del af Befolkningen gunstigt, men i mange Henseender gaar ud paa at holde sin Haand over de bedre stillede Samfundsklasser. Der er en anden Omstændighed, som har vaakt en vis Tvivl hos mig om den Maade, hvorpaa Regjeringen i Virkeligheden stiller sig til Beskyttelsespørgsmaalet; det er en Tvivl, som allerede tidligere har maattet opstaa hos mig, og som har vundet Bestyrkelse ved det, der er indtraadt ganske nylig, ja saa nylig som igaar Aftes. Som bekendt har Regjeringen et Organ, nemlig „Berlingske Tidende“. I en Sag, som Regjeringen lægger særlig Vægt paa, ser man dette Blad forsvare Regjeringens Standpunkt, og det er i sin Orden, at et Blad, der nydter en Fordel af mange Tusind Rigsdaler om Aaret og derfor har paataget sig visse Forpligtelser, staar til Regjeringens Disposition i saa Henseende. Smidlertid faae vi allerede ifjor Forfommer, at dette Blad under Form af et Angreb paa Toldudvalgets Betænkning paa det Stærkeste angreb Regjeringens Grundstandpunkt med Hensyn til Beskyttelsespørgsmaalet og indbegif det paa en saa stærk Maade, som det ikke er blevet indgaaet fra noget Medlem her i Udvalget; dette maatte allerede være paafaldende. Der har ikke senere fundet nogen Gjendrivelse deraf Sted, og endnu igaar Aftes ser man dette Regjeringens halvofficielle Blad igjen, netop i det Dieblit da Toldbøven skal behandles, aabne sine Spalter for et Angreb paa Regjeringens Opfattelse af Toldforordningen af 1797, som er Udgangspunktet for Regjeringens Standpunkt i Beskyttelsespørgsmaalet, og det, som knytter os sammen med Regjeringen. Jeg veed ikke, hvad man skal mene derom. (S. i n a n t s m i n i s t e r e n : at det ikke vedkommer Regjeringen). Jeg fortaar ikke, hvorledes det har kunnet ske, og jeg kan ikke negte, at det virkelig vækker en vis Tvivl om, at Regjeringen lægger nogen videre Vægt paa dette Spørgsmaal, naar Sligt kan finde Sted. Ganske vist er denne Artikel kommen fra en navngiven Forfatter, men det forandrer ikke i nogen væsentlig Henseende Sagen, thi Angrebet er fremkommet paa et saadant Tidspunkt, at hverken Bladet selv eller Regjeringen vil kunne faae Veilighed til at gjendrive det, inden Toldbøvens Behandling er begyndt, og det er heller ikke fremkommet fra nogen Forfatter, der — det være sagt med al mulig Agtelse for ham — besidder nogen særlig Autoritet i denne Sag, en saadan Autoritet, som maatte kunne tilvinde hans Ord en Plads og Betydning, hvorfomhelst de læses. Jeg vilde ønske, at Regjeringen med Hensyn til dette Spørgsmaal havde stillet sig paa en anden Maade, end den har, at den havde ladet dette Standpunkt staa aldeles usmittet og uplettet, om jeg tør sige det, uden at der særlig skal lægges